10/01/2021

„Iisus Hristos, Lumina cea mare, începutul şi scopul a toată existenţa creată”

Un articol de: Arhid. Ştefan Sfarghie

În Duminica după Botezul Domnului, 10 ianuarie 2021, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învăţătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reşedinţa Patriarhală. Preafericirea Sa a reliefat faptul că pasajul evanghelic citit în cadrul Sfintei Liturghii (Matei 4, 12-17), referitor la începutul propovăduirii Domnului, ne arată în esenţă că *Mântuitorul Iisus Hristos este Lumina vieţii veşnice*.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a precizat că Evanghelia Duminicii după Botezul Domnului ne arată atât legătura dintre Botezul Său şi lumina Evangheliei Sale, cât şi legătura dintre predicarea Împărăţiei cerurilor şi pocăinţă. „Mântuitorul Iisus Hristos a început să propovăduiască Evanghelia Sa după ce S-a botezat în Iordan şi după ce a stat 40 de zile în pustie şi a respins ispitele venite din partea diavolului.

Botezul Domnului înseamnă arătarea Lui în public, primirea Botezului de la Ioan Botezătorul şi apoi deschiderea cerurilor şi arătarea Sfintei Treimi. (…) Pasajul Evangheliei de astăzi ne arată că, atunci când Iisus a început să binevestească Evanghelia Împărăţiei cerurilor, a folosit aceleaşi cuvinte ca Sfântul Proroc Ioan Botezătorul, şi anume, i-a îndemnat pe oameni la pocăinţă zicând: «Pocăiţi-vă, căci s-a apropiat Împărăţia cerurilor» (Matei 4, 17). Prin aceasta vedem că există nu numai o legătură între Botezul Domnului şi Evanghelia Sa, ci şi o legătură între predicarea Împărăţiei cerurilor şi pocăinţă. Există o relaţie strânsă între binevestirea Împărăţiei cerurilor şi chemarea la pocăinţă, ca pregătire pentru a putea intra în Împărăţia cerurilor prin Sfântul Botez. Evanghelia ne arată deodată lumina botezului şi lumina pocăinţei, care, de fapt, este continuarea luminii botezului în viaţa creştinului”, a reliefat Părintele Patriarh Daniel.

Deplinătatea descoperirii lui Dumnezeu în şi prin Iisus Hristos

În continuare, Patriarhul României a explicat că expresia „poporul care stătea în întuneric” (Matei 4, 16) se referă la evreii care Îl cunoşteau pe Dumnezeu, însă într-un mod nedeplin sau parţial, ei primind descoperirea dumnezeiască în mod treptat, etapizat, prin Moise şi proroci. „O altă categorie erau păgânii, adică cei din neamuri diferite, care «şedeau în latura şi în umbra morţii» (Matei 4, 16). Aceştia erau popoarele care se închinau la mulţi zei şi care nu credeau în învierea trupului. (…) Ce este această *lumină mare* care se arată poporului ce stătea în întuneric? Este deplinătatea descoperirii lui Dumnezeu în şi prin Iisus Hristos, Fiul Său Cel veşnic, Care din iubire pentru oameni şi pentru mântuirea lor S-a făcut Om. Hristos este Lumina cea mare Care Se arată în Galileea mai întâi şi apoi în toată Ţara Sfântă şi lumii întregi”.

Preafericirea Sa a explicat apoi de ce Hristos este Lumina cea mare. „Hristos este Lumina cea mare fiindcă El este Cuvântul şi Fiul veşnic al lui Dumnezeu. Când Dumnezeu a creat cerul şi pământul, El le-a creat prin Cuvântul puterii Sale. A zis şi s-a făcut. Dumnezeu-Tatăl a vorbit prin Dumnezeu-Fiul sau prin Cuvântul Său Cel veşnic şi toate cele ce au fost create s-au făcut prin Hristos, în Hristos şi pentru Hristos. În acest sens, Sfântul Ioan Evanghelistul zice: «Întru El era viaţă şi viaţa era lumina oamenilor» (Ioan 1, 4). «Cuvântul era Lumina cea adevărată Care luminează pe tot omul care vine în lume» (Ioan 1, 9). Iar Sfântul Apostol Pavel dă şi mai multe detalii despre importanţa legăturii dintre Cuvântul lui Dumnezeu şi creaţia întreagă sau existenţa creată văzută şi nevăzută când zice: «Toate s-au făcut prin El şi pentru El» (Coloseni 1, 16). Cu alte cuvinte, lumea întreagă, universul material

văzut şi lumea nematerială şi nevăzută a îngerilor au fost făcute în Hristos, prin Hristos şi pentru Hristos. De aceea, când El Se întrupează, «întru ale Sale a venit» (Ioan 1, 11). Fiul lui Dumnezeu este Lumina cea mare, este sensul prim şi ultim a toată existenţa creată, este originea şi finalitatea întregului univers creat, văzut şi nevăzut, este Alfa şi Omega, începutul şi scopul a toată existenţa creată”, a subliniat Părintele Patriarh Daniel.

Importanţa pocăinţei şi a Botezului în numele Preasfintei Treimi

De asemenea, Întâistătătorul Bisericii noastre a vorbit despre importanţa pocăinţei şi a Botezului în numele Preasfintei Treimi, absolut necesare intrării în Împărăţia cerurilor. „Împărăţia lui Dumnezeu este o lucrare tainică asupra sufletelor oamenilor şi această lucrare cere ca oamenii să se schimbe din interior, să-şi schimbe modul lor de a gândi, de a vorbi şi de a vieţui. Aceasta înseamnă pocăiţi-vă, schimbaţi-vă felul de a fi! Aceasta este condiţia primă pentru intrarea în Împărăţia lui Dumnezeu şi apoi, sigur, Botezul în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Botezul în numele Preasfintei Treimi ne dăruieşte iertarea păcatelor, dar şi înfierea. Prin harul Duhului Sfânt devenim fii şi fiice ale lui Dumnezeu. Devenim fii şi fiice după har, după cum Fiul Cel veşnic este Fiu al lui Dumnezeu, însă după natură, după firea Lui divină. Prin Botez noi primim şi începutul învierii sufletului din moartea pricinuită de păcat, adică începutul unei vieţi sfinte”.

Preafericirea Sa a mai precizat că pocăinţa ca schimbare, înnoire şi sfinţire a vieţii este o lucrare necesară înainte de Botez, dar şi după primirea acestuia. Privitor la Taina Sfântă a Botezului, Patriarhul României a subliniat că scopul acesteia este cultivarea în noi a seminţei sfinţeniei. „Botezul se săvârşeşte o singură dată, în apă şi în Duh Sfânt, dar pocăinţa, ca botez al lacrimilor, se săvârşeşte tot timpul, pentru că în Împărăţia lui Dumnezeu nu poate intra nimic necurat. Iar curăţirea de păcate se face prin Taina Pocăinţei sau a Spovedaniei. Pocăinţa este continuarea luminării noastre care începe prin Botez. (…) Sfântul Antonie cel Mare a fost întrebat, înainte de moarte, ce ar mai face dacă ar trăi mai mult? El nu a vorbit de vreun program social, cultural sau misionar, ci a spus: «Dacă aş trăi mai mult, aş învăţa să mă pocăiesc mai bine». Pocăinţa este aşadar programul Botezului pentru toată viaţa”, a reliefat Preafericitul Părinte Patriarh Daniel.

— ziarullumina.ro